

MAES, Wim (Berchem 8 augustus 1925 – Brassaart 3 oktober 1968).

Was afkomstig uit een Vlaams-nationalistische familie. Vader André Maes was medestichter en eerste penningmeester van het **Vlaamsch Nationaal Zangverbond** en tijdens de Tweede Wereldoorlog oorlogsschepen van onderwijs voor het **Vlaamsch Nationaal Verbond** in Kontich. Als kind was Wim Maes lid van het **Algemeen Vlaamsch Nationaal Jeugdverbond**. Tijdens de Tweede Wereldoorlog trad hij toe tot **Dietsche Militie – Zwarte Brigade** en van daaruit ook tot de **Vlaamsche Wachtbrigade**. Na de oorlog werd de familie Maes zwaar gestraft door de **repressie**. Wim werd op negentienjarige leeftijd veroordeeld tot drie jaar en moest zware dwangarbeid verrichten in de steenkoolmijn van Zwartberg. Zijn vader overleed in 1945 in gevangenschap.

Na zijn vrijlating ging Maes zich inzetten als propagandist voor de Vlaams-nationale partijpolitiek: aanvankelijk voor de **Vlaamse Concentratie**, dan voor de **Volksunie** (VU). In de aanloop tot de parlementsverkiezingen van juni 1958 werd Maes door

Pourquoi Pas?

NOTRE CONCOURS 1968
(5^e EPREUVE)

**SALON DE
L'AUTO 68**

(suite)

WIM MAES

**et la violence
flamingante**

Wim Maes, de leider van de Antwerpse VMO-groep, gezien door *Pourquoi Pas?* (januari 1968): achter hem Vlaamse militanten in uniform met vendels en trommels. (LIBERAAL ARCHIEF)

Rudi van der Paal aangezocht om de VU-propaganda in het arrondissement Antwerpen te coördineren. In september van hetzelfde jaar werd hij officieel aangesteld tot arrondissementeel propagandaleider. Maes nam daarmee de leiding op van de Antwerpse Vlaamse Militanten Orde (VMO), die tot dan een wisselvallige werking en leiding had. De Antwerpse VMO kende begin jaren 1960 onder zijn leiding een snelle uitbouw en ging de andere VMO-groepen duidelijk overvleugelen. Maes werd dan ook de feitelijke leider van de organisatie, ook al bleef zijn naamgenoot Bob Maes officieel steeds nationaal verantwoordelijke. Het was ook Wim Maes die, in het voorjaar van 1958, het uniform (grijs hemd en zwarte das) bij de VMO invoerde. Hij leidde talloze acties en betogingen van de VMO. Herhaaldelijk kwam hij daardoor met het gerecht in aanraking en werd hij ook in hechtenis genomen. In de VU zelf vervulde Maes nog de functies van provinciaal (1961-1962) en arrondissementeel (1962-1964) secretaris.

De eerste breuk tussen de VMO en de VU eind 1963 en de daaropvolgende omvorming van de Antwerpse VMO tot de Volksunie Militanten (VUM), werd door Maes zeer slecht verteerd. In juni 1964 kondigde hij zelfs zijn ontslag aan uit de partij, maar hij trok dit al snel weer in. In juni 1966 volgde er een definitieve breuk tussen de VU en de Antwerpse VMO. Er bleven wel uitstekende contacten tussen de VMO en de traditionele, rechtse nationa-

listen in de partij. In het bijzonder met Hector Goemans onderhield Maes een uitstekende relatie. De vmo bleef dan ook voor de vu propaganda-werk verrichten. Toen Maes in 1968 totaal onverwachts overleed, bleef zijn organisatie verweesd achter.

LITERATUUR: K. Dillen, *Wim Maes*, z.j.; – A. de Bruyne, 'Wim Maes', in *Trouw* (1973), p. 143-155.

BART DE WEVER